

Środa, 9 lipca 2008 r.

Brazylia

1. zauważa, że projekt rocznego programu działania na rzecz Brazylii 2008 obejmuje jako jedyne działanie program mobilności akademickiej dla Brazylii 2008-2010 (część programu Erasmus Mundus dotycząca współpracy zewnętrznej), działanie to zawarte jest I sektorze priorytetowym krajowego dokumentu strategicznego, „Poprawa stosunków dwustronnych, Działanie 2: Program szkolnictwa wyższego dla Brazylii”, a finansowanie mobilności studentów i personelu akademickiego z UE (do 30 % całkowitego finansowania na indywidualną mobilność studentów i personelu) przewidziane jest jako ważny element rocznego programu działania na rzecz Brazylii na rok 2008;

Argentyna

2. zauważa, że projekt rocznego programu działania na rzecz Argentyny 2008 obejmuje jako jedyne działanie program mobilności akademickiej dla Argentyny, działanie to zawarte jest sektorze kluczowym krajowego dokumentu strategicznego, „Poprawa stosunków dwustronnych i wzajemnego zrozumienia pomiędzy UE i Argentyną”, a finansowanie mobilności studentów i personelu akademickiego z UE (do 30 % finansowania na indywidualną mobilność studentów i personelu) przewidziane jest jako ważny element rocznego programu działania na rzecz Argentyny na rok 2008;

*

* *

3. jest zdania, że tym samym Komisja przekracza swe uprawnienia wykonawcze w ramach rocznego planu działania 2008 na rzecz Brazylii i rocznego planu działania 2008 na rzecz Argentyny określone w akcie podstawowym, jeśli wziąć pod uwagę, że ww. elementy są niezgodne z art. 20 ust. 1 i 4 rozporządzenia (WE) 1905/2006, ponieważ podstawowym celem tych elementów nie jest walka z ubóstwem i elementy te nie spełniają kryteriów ODA określonych przez OECD/DAC ⁽¹⁾.

4. wzywa Komisję do wycofania projektów decyzji ustanawiających roczne plany działań 2008 na rzecz Brazylii i Argentyny i przedłożenia komitetowi zarządzającemu DCI nowych projektów decyzji w pełni zgodnych z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1905/2006;

5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, jak również parlamentom i rządów państw członkowskich.

⁽¹⁾ Mianowicie, że „Każda transakcja jest dokonywana z zachowaniem głównego celu, jakim jest promowanie rozwoju gospodarczego i dobrobytu krajów rozwijających się.” OECD/DAC Fact sheet, październik 2006, „Is it ODA?”, s. 1.

Priorytety UE na 63. sesję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych

P6_TA(2008)0339

Zalecenia Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lipca 2008 r. dla Rady w sprawie priorytetów UE na 63. sesję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych (2008/2111(INI))

(2009/C 294 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, który złożyli Alexander Lambsdorff i Annemie Neyts-Uyttebroeck, w imieniu grupy politycznej ALDE, w sprawie 63. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych (B6-0176/2008),
- uwzględniając sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ za 2005 r. zatytułowane „Więcej wolności”, późniejszą rezolucję 60/1 Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie rezultatów światowego szczytu ONZ w 2005 r. oraz sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ z dnia 7 marca 2006 r. zatytułowane „Inwestowanie w Narody Zjednoczone: na rzecz silniejszej organizacji na całym świecie”,

Środa, 9 lipca 2008 r.

- uwzględniając priorytety UE na 62. sesję Zgromadzenia ONZ,
 - uwzględniając własne rezolucje z dnia 29 stycznia 2004 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską i Narodami Zjednoczonymi ⁽¹⁾, a także z dnia 9 czerwca 2005 r. w sprawie reformy Organizacji Narodów Zjednoczonych ⁽²⁾ oraz z dnia 29 września 2005 r. w sprawie rezultatów Światowego Szczytu Narodów Zjednoczonych w dniach 14-16 września 2005 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając wstępna listę punktów, które mają zostać zawarte we wstępnym porządku obrad 63. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z dnia 11 lutego 2008 roku, a w szczególności punkty zatytułowane „Utrzymanie międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa”, „Rozwój Afryki”, „Wsparcie praw człowieka” oraz „Reforma zarządzania”,
 - uwzględniając wyniki IX spotkania w ramach Konferencji Stron Konwencji ONZ o różnorodności biologicznej (COP 9), które miało miejsce w dniach 19-30 maja 2008 r. w Bonn,
 - uwzględniając konferencję przeglądową z 2009 r. w sprawie uchwalonego w Rzymie Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego,
 - uwzględniając art. 114 ust. 3 i art. 90 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0265/2008),
- A. mając na uwadze, że polityka zagraniczna UE jest oparta na silnym i jednoznacznym promowaniu skutecznej wielostronności zawartej w Karcie ONZ,
- B. mając na uwadze, że UE jest kluczowym politycznym i finansowym partnerem ONZ w zwalczaniu ubóstwa i promowaniu rozwoju gospodarczego i społecznego, zapewnianiu bezpieczeństwa zbiorowego, w tym zabezpieczania środków do życia zagrożonych populacji oraz przestrzegania praw człowieka na całym świecie,
- C. mając na uwadze, że plan reform ONZ obejmujący utworzenie nowych organów, radykalną reorganizację innych, zmianę zarządzania jej podstawowymi operacjami, reorganizację dostaw pomocy oraz gruntowną reformę jej Sekretariatu jest niezwykle ambitny i wymaga ustawicznego wsparcia politycznego, szczególnie w okresie, gdy, w następstwie zdefiniowania ram nowej polityki, rozpoczął się etap wdrażania,
- D. mając na uwadze, że dwa nowe kluczowe organy, Rada Praw Człowieka i Komisja Budowania Pokoju (PBC) weszły w decydującą fazę, w której muszą udowodnić swą zdolność do osiągnięcia celów wyznaczonych im przez państwa członkowskie ONZ,
- E. mając na uwadze, że należy doprowadzić do od dawna zaległej reformy Rady Bezpieczeństwa ONZ, biorąc pod uwagę delikatną naturę sprawy i konflikty pomiędzy większą odpowiedzialnością i zwiększoną równowagą geopolityczną, a potrzebą zapewnienia sprawności i skuteczności tego organu,
- F. mając na uwadze, że rok 2008 jest rokiem kluczowym dla likwidacji ubóstwa i osiągnięcia milenijnych celów rozwoju na całym świecie do roku 2015, mając też na uwadze, że państwa członkowskie UE powinny wykazać się globalnym przewodnictwem w ramach ważnych spotkań na wysokim szczeblu, które mają się odbyć w drugiej połowie bieżącego roku,
- G. mając na uwadze — w odniesieniu do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju — że starania UE są istotnym katalizatorem i służą za przykład innym dawcom pomocy, a mimo to, w przypadku utrzymania obecnych trendów, ich poziom będzie wciąż o 75 mld euro niższy od zadeklarowanej kwoty oficjalnej pomocy rozwojowej UE do 2010 r.,
- H. mając na uwadze, że wiele państw Afryki Subsaharyjskiej nie jest w stanie osiągnąć któregokolwiek z milenijnych celów rozwoju, mając też na uwadze, że w wielu państwach o przeciętnym dochodzie również mamy do czynienia z regionami oraz wielomilionowymi pod względem liczebności grupami etnicznymi, których rozwój mierzony stopniem osiągnięcia wyznaczonych celów jest niezadowolający,

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 E z 21.4.2004, s. 79.

⁽²⁾ Dz.U. C 124 E z 25.5.2006, s. 549.

⁽³⁾ Dz.U. C 227 E z 21.9.2006, s. 582.

Środa, 9 lipca 2008 r.

- I. mając na uwadze, że bez dalszych inwestycji w sektor rolny i przemysł rolno-spożywczy w krajach rozwijających się gwałtownie rosnące ceny żywności oraz spowolnienie światowego wzrostu gospodarczego grożą opóźnieniami w realizacji milenijnych celów rozwoju szacunkowo o siedem lat,
- J. mając na uwadze, że Zgromadzenie Ogólne ONZ postanowiło zorganizować w dniach 4 i 5 października 2007 r. dialog na wysokim szczeblu dotyczący międzyreligijnej i międzykulturowej współpracy na rzecz wspierania tolerancji, wzajemnego zrozumienia i powszechnego poszanowania kwestii swobody wyznania lub przekonań oraz różnorodności kulturowej, w koordynacji z innymi podobnymi inicjatywami w tym zakresie,
- K. mając na uwadze, że rok 2008 jest Europejskim Rokiem Dialogu Międzykulturowego,
- L. mając na uwadze, że agenda Zgromadzenia Ogólnego ONZ nie jest jeszcze dostatecznie określona i skoordynowana, a co jest niezbędne w celu zapewnienia większej spójności prac tego organu i ułatwienia działań podjętych w następstwie jego rezolucji,
- M. mając na uwadze, że Departament ONZ ds. Operacji Pokojowych zarządza obecnie 20 misjami, w skład których wchodzi przeszło 100 000 żołnierzy, z czego połowa rozmieszczona jest w Afryce,
- N. mając na uwadze, że poziom koordynacji stanowisk państw członkowskich UE w ramach ONZ jest bardzo zróżnicowany w zależności od organu i kierunku polityki,
- O. mając na uwadze, że taka koordynacja nie powinna być osiągnięta ze szkodą dla negocjacji z krajami lub innymi organami geopolitycznymi, których udział stanowi warunek wstępny do zawierania niezbędnych porozumień w ramach ONZ,
- P. mając na uwadze, że koordynacja taka wymaga ściślejszej współpracy między właściwymi grupami roboczymi Rady mającymi siedzibę w Brukseli a biurami UE oraz stałymi przedstawicielstwami państw członkowskich UE w Nowym Jorku i Genewie,
- Q. mając na uwadze, że traktat lizboński daje UE osobowość prawną, co stanowi innowację mającą poważne skutki dla przedstawicielstwa UE w ONZ,

1. przekazuje Radzie następujące zalecenia:

UE w ONZ i ratyfikacja traktatu lizbońskiego

- a) wzywa do uczynienia politycznych priorytetów UE na następne posiedzenie Zgromadzenia Ogólnego ONZ przedmiotem dogłębnej, szeroko zakrojonej debaty pomiędzy Parlamentem, Radą i Komisją;
- b) uważa, że stałe przedstawicielstwa państw członkowskich UE w Nowym Jorku powinny uważać oficjalne stanowisko Rady w sprawie priorytetów dla Zgromadzenia Ogólnego ONZ za wiążącą platformę polityczną wykorzystywaną jako podstawa negocjacji prowadzonych z innymi krajami;
- c) uważa, że koordynacja stanowisk państw członkowskich UE w ONZ powinna rozpoczynać się zasadniczo w stosownych grupach roboczych Rady, co ułatwi dyplomatom w Nowym Jorku osiągnięcie w organach ONZ wspólnego stanowiska w sprawie szczegółowych kwestii i umożliwi uzyskanie większej ilości czasu na konsultacje i negocjacje z innymi zgrupowaniami regionalnymi lub krajami należącymi do tego rodzaju zgrupowań;
- d) zwraca się do Rady i Komisji o rozważenie zmiany organizacji i rozbudowy ich biur w Nowym Jorku i Genewie w celu uwzględnienia zwiększonych uprawnień i odpowiedzialności, jakie przedstawiciele UE spodziewają się sprawować po ratyfikacji traktatu lizbońskiego, gwarantując tym samym optymalną koordynację i synergię pomiędzy strategiami politycznymi, programami i funduszami Wspólnoty, a instrumentami i misjami zawartymi we Wspólnej Polityce Zagranicznej i Bezpieczeństwa UE;
- e) wzywa Radę i Komisję do gruntownego zbadania następstw traktatu lizbońskiego dla przyszłego przedstawicielstwa UE w ONZ, a państwa członkowskie UE do wyraźnego i jednoznacznego zobowiązania się do podjęcia wszelkich koniecznych działań na rzecz zapewnienia UE dostatecznej widoczności i uprawnień w ramach organów i forów ONZ;

Środa, 9 lipca 2008 r.

- f) zachęca Radę do jak najszybszego wynegocjowania i określenia w ramach ONZ operacyjnego statusu obserwatorów UE;
- g) wzywa również państwa członkowskie do dążenia do rewizji obecnej struktury zgrupowań regionalnych w ramach ONZ w celu zapewnienia, że odzwierciedli to członkostwo Unii Europejskiej w kształcie wynikającym z ostatniego rozszerzenia;
- h) zachęca Radę i Komisję do regularnego informowania Parlamentu o konsekwencjach, w tym budżetowych, jakichkolwiek ewentualnych kroków w kierunku reorganizacji obecności UE w różnych częściach składowych ONZ, w tym w Sekretariacie, a także w funduszach i programach ONZ;

Wkład UE w reformę ONZ

- i) z zadowoleniem przyjmuje wznowienie działalności grupy roboczej ds. ożywienia Zgromadzenia Ogólnego ONZ, której powierzono zadanie wskazania sposobów zwiększenia roli, uprawnień, skuteczności i wydajności Zgromadzenia; w tym kontekście wzywa państwa członkowskie UE do wzmocnienia roli przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego poprzez oddanie do dyspozycji odpowiednich środków finansowych, zasobów ludzkich i infrastruktury oraz ustanowienie bardziej systematycznej współpracy pomiędzy Zgromadzeniem Ogólnym, sekretarzem generalnym i Radą Bezpieczeństwa ONZ w celu zwiększenia odpowiedzialności i legitymizacji Rady;
- j) zachęca państwa członkowskie UE, aby nadal domagały się długo oczekiwanej rewizji mandatu zmierzającej do wzmocnienia i zaktualizowania programu prac ONZ, tak by odpowiadał on współczesnym wymaganiom państw członkowskich UE, za pomocą przeglądu wszystkich mandatów starszych niż pięć lat pochodzących z rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ lub innych organów;
- k) przypomina państwom członkowskim UE o zobowiązaniach złożonych na światowym szczycie w 2005 r. mających na celu wzmocnienie ONZ poprzez szereg reform zarządzania i na szczelbu Sekretariatu; wzywa Radę do wspierania tych reform w celu zwiększenia odpowiedzialności i nadzoru, poprawy sprawności zarządzania i przejrzystości oraz wzmocnienia etyki, wydajności i potencjału organizacyjnego, przede wszystkim poprzez skoncentrowanie się na reformie struktury Sekretariatu;
- l) wzywa Radę do dołożenia starań, by Departament ds. Operacji Pokojowych ONZ oraz Departament Spraw Politycznych ONZ dysponowały personelem współmiernym do zadań i zakresu ich odpowiedzialności oraz do wspierania wysiłków podejmowanych w tym zakresie przez Sekretarza Generalnego ONZ;
- m) nalega, by państwa członkowskie UE wspierały starania Sekretarza Generalnego ONZ na rzecz procesu wprowadzenia w życie koncepcji „obowiązku zapewnienia ochrony”, zatwierdzonej na światowym szczycie w 2005 r.; wzywa państwa członkowskie UE do aktywnego uczestnictwa w tym procesie;
- n) zachęca Radę do udzielenia pełnego poparcia ponownemu podjęciu negocjacji mających na celu wdrożenie zaleceń panelu wysokiego szczebla ds. spójności ogółu działań i zaleca państwom członkowskim UE aktywną współpracę z krajami rozwijającymi się, które są beneficjentami pomocy europejskiej lub krajowej, oraz wykorzystywanie zbiorowego wpływu UE, a także indywidualnego wpływu państw członkowskich UE w celu zagwarantowania poparcia dla reorganizacji dostaw pomocy ONZ i wsparcia większej spójności pomiędzy kierunkami polityk ONZ w miejscu działania;
- o) wzywa państwa członkowskie UE do zajęcia bardziej spójnego stanowiska w sprawie reformy Rady Bezpieczeństwa ONZ, która zmierzając do uzyskania, w ramach zreformowanej ONZ, jednego stałego miejsca dla UE, dąży tymczasem do zwiększenia wagi UE w sposób współmierny do wkładu UE w operacje pokojowe i pomoc rozwojową ONZ;
- p) w związku z tym przypomina państwom członkowskim UE, że sprawą najwyższej wagi jest dołożenie wszelkich starań, by państwa obecne w Radzie Bezpieczeństwa ONZ podtrzymywały oficjalne stanowiska UE, należyście informowały inne państwa członkowskie UE o rozmowach prowadzonych w Radzie Bezpieczeństwa i aktywnie koordynowały swe stanowiska z odpowiednimi grupami roboczymi w Radzie Ministrów UE;

Środa, 9 lipca 2008 r.

- q) wzywa państwa członkowskie UE do wsparcia grupy roboczej przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego ONZ Srgjana Kerima ds. reformy Rady Bezpieczeństwa; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje rozmach reform Rady Bezpieczeństwa powstały w wyniku inicjatywy zwanej „Overarching Process”; zachęca Radę do wspierania, z myślą o uzyskaniu namacalnych postępów w tym zakresie, debaty koncentrującej się na punktach zbieżności;

UE i Rada Praw Człowieka ONZ

- r) wzywa państwa członkowskie, a zwłaszcza Francję i Słowację, jako nowo wybranych członków Rady Praw Człowieka ONZ, do podwojenia wysiłków zmierzających do zapewnienia pomyślnej działalności Rady Praw Człowieka w celu ochrony i wspierania praw powszechnych; w związku z tym wzywa do większej odpowiedzialności w procedurze mającej na celu ustanowienie i odnowienie procedur specjalnych oraz do ustanowienia procedury mianowania osób upoważnionych, która powinna opierać się na zasadzie przejrzystości i prawdziwej rywalizacji;
- s) podkreśla znaczenie uczestnictwa społeczeństwa obywatelskiego w pracach Rady Praw Człowieka ONZ i zachęca państwa członkowskie UE do zaangażowania się w działania Rady Praw Człowieka ONZ w celu wprowadzenia skutecznych metod i instrumentów umożliwiających społeczeństwu obywatelskiemu uczestnictwo w Radzie Praw Człowieka ONZ, aby lepiej bronić praw człowieka na całym świecie oraz pozytywnie przyczynić się do przejrzystości tej instytucji;
- t) wzywa Radę do podtrzymania starań na rzecz zwiększenia odpowiedzialności państw będących członkami ONZ w zakresie praw człowieka poprzez zwiększenie skuteczności powszechnych przeglądów okresowych, a szczególnie poprzez zaostrzenie procedur dotyczących unikania umyślnej obstrukcji lub pozorowanych taktyk;
- u) wyraża zaniepokojenie z powodu ostatnich krytycznych komentarzy w sprawie pracy Biura Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka; wzywa państwa członkowskie UE do wsparcia Biura, zwłaszcza w łonie piątej komisji Zgromadzenia Ogólnego, aby nie dopuścić do ingerencji w niezależność Biura i zagwarantować wszelkie niezbędne środki finansowe umożliwiające całkowicie niezależne pełnienie mandatu przez Biuro; wzywa państwa członkowskie UE do ścisłego monitorowania trwającej właśnie procedury mianowania nowego Wysokiego Komisarza, mając na uwadze, że mandat poprzedniego komisarza Louise Arbour wygaś w czerwcu 2008 r.;
- v) wzywa wszystkie państwa członkowskie UE, by nadal angażowały się w przygotowania do konferencji przeglądowej z Durbanu, która odbyć się ma w 2009 r., i do zagwarantowania, że konferencja stanowić będzie dla wszystkich stron okazję do potwierdzenia determinacji i zaangażowania w walce z rasizmem, dyskryminacją na tle rasowym i kastowym, ksenofobią i wszelkimi innymi formami nietolerancji, oraz do przyjęcia konkretnych wytycznych w celu wykorzenia rasizmu, w oparciu o deklarację z Durbanu i program działań oraz w pełnej zgodności z nimi;
- w) wzywa Radę do dołożenia wszelkich starań, by nie doszło do powtórzenia się negatywnych wydarzeń towarzyszących pierwszej konferencji w Durbanie; wzywa wszystkie państwa członkowskie UE do zagwarantowania uczestnictwa społeczeństwa obywatelskiego w durbańskiej konferencji przeglądowej w 2009 r. w Genewie, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych oraz rezolucją 1996/31 Rady Gospodarczej i Społecznej ONZ z dnia 25 lipca 1996 r.;
- x) wzywa wszystkie państwa członkowskie UE do wspierania i ochrony praw dziecka poprzez podkreślanie znaczenia praw dziecka we wszystkich działaniach prowadzonych wspólnie z odnośnymi organami oraz w ramach mechanizmów systemu ONZ;

UE i Komisja Budowania Pokoju ONZ (PBC)

- y) uważa, że państwa członkowskie UE powinny wspólnie wspierać wzmocnienie roli Komisji Budowania Pokoju w odniesieniu do systemu ONZ, zapewnić, że jej zalecenia są należycie brane pod uwagę przez właściwe organy ONZ, oraz opowiedzieć się za zwiększeniem synergii pomiędzy Komisją Budowania Pokoju a agencjami, funduszami i programami ONZ; podkreśla znaczenie ustanowienia ściślejszej współpracy pomiędzy Komisją Budowania Pokoju a międzynarodowymi instytucjami finansowymi zaangażowanymi aktywnie w krajach wychodzących z konfliktów;
- z) wzywa Radę i państwa członkowskie UE do zachęcania do wnoszenia wkładu w Fundusz Budowania Pokoju ONZ, w celu zapewnienia mu odpowiednich środków finansowych;

Środa, 9 lipca 2008 r.

- aa) wzywa państwa członkowskie UE w Radzie Bezpieczeństwa do ułatwienia negocjacji PBC w sprawie odsyłania nowych państw do Komisji Budowania Pokoju oraz w sprawie mandatu w zakresie zintegrowanych operacji na rzecz budowania pokoju, zwłaszcza w celu zagwarantowania bezproblemowego przejścia, we właściwym czasie, od etapu utrzymywania pokoju do etapu budowania pokoju; w związku z tym przychylnie odnosi się do faktu, że Biuro Pomocnicze ds. Pokoju jest skoordynowane z zintegrowanym procesem planowania misji;
- ab) uznaje za konieczne, aby Komisja Budowania Pokoju, poza poprawą koordynacji pomiędzy zaangażowanymi stronami, zagwarantowaniem przewidywalnego finansowania i rozszerzenia międzynarodowej uwagi poświęconej krajom znajdującym się w sytuacji pokonfliktowej, zajęła się również, wspólnie ze stosownymi departamentami ONZ, potrzebą poprawy umiejętności organizacji do gromadzenia doświadczeń w zakresie działań na rzecz budowania pokoju;
- ac) w świetle powyższego, podkreśla potrzebę zagwarantowania, że zasoby ludzkie i finansowe w dyspozycji Komisji Budowania Pokoju są proporcjonalne do zadań oraz oczekiwań organów ONZ oraz krajów-beneficjentów; wzywa państwa członkowskie UE do poruszenia tej kwestii w odpowiednim Komitecie Zgromadzenia Ogólnego ONZ;

UE a MCR

- ad) apeluje do Rady o poparcie wezwań skierowanych przez przewodniczącego Barroso i komisarza Louis Michela do państw członkowskich UE, aby opracowały one jasne, wiążące krajowe harmonogramy i budżety w celu zwiększenia realnej pomocy z myślą o osiągnięciu ustalonego zbiorczego poziomu docelowego 0,56 % dochodu narodowego brutto w 2010 r. oraz 0,7 % w 2015 r.;
- ae) przypomina państwom członkowskim UE, że do realizacji MCR nie są obecnie potrzebne nowe zobowiązania lub nowe procedury i że należy położyć nacisk na wywiązanie się ze zobowiązań i deklaracji już poczynionych oraz poszerzenie istniejących procedur;
- af) zauważa, że nadal istnieje potrzeba zaradzenia kryzysowi publicznego finansowania usług zdrowotnych — o ile realizacja trzech MCR dotyczących zdrowia ma znów toczyć się właściwym torem — poprzez odpowiednie i przewidywalne stałe finansowanie zasobów ludzkich, dostęp do leków oraz zdecentralizowane zarządzanie oparte na udziale zainteresowanych stron, oraz wzywa państwa członkowskie UE, aby dołożyły wszelkich starań w celu wzmocnienia powszechnych, zintegrowanych systemów opieki zdrowotnej odpowiadających lokalnym potrzebom oraz w celu stopniowego włączenia w ich ramy programów odnoszących się do konkretnych chorób (MCR 6);
- ag) jest zdania, że równy status płci (MCR 3) jest istotnym elementem dążeń do wykonania zadań z zakresu MCR, oraz zaleca, aby UE i państwa członkowskie pilnie zajęły się problemem globalnej luki w finansowaniu realizacji MCR 3; zauważa, że wzmocnienie statusu kobiet — obok edukacji — znacząco przyczynia się do realizacji MCR 4, dotyczącego śmiertelności dzieci, oraz MCR 5, dotyczącego zdrowia matek, które to czynniki są kluczowymi wskaźnikami ogólnego postępu w zakresie rozwoju;
- ah) zauważa, że pomimo znacznych postępów w dziedzinie powszechnej edukacji podstawowej, jakie poczyniono w ostatnich latach, w 2006 r. do szkoły nadal nie uczęszczało około 93 mln dzieci w młodszym wieku szkolnym, w większości dziewczynek; wzywa państwa członkowskie UE do zajęcia się problemem wzrastających potrzeb finansowych w zakresie wspierania edukacji, w tym w dotkniętych konfliktami, niestabilnych państwach;
- ai) przypominając o zobowiązaniach UE do wspierania polityki spójności na rzecz rozwoju, zaleca, aby Rada i państwa członkowskie UE zachęcały do dyskusji z udziałem całej ONZ na temat tego, jak zapewnić poprawę realizacji MCR poprzez wysiłki i osiąganie wyznaczonych poziomów docelowych w dziedzinie zmian klimatycznych; zauważa, że potrzebny jest o wiele większy wkład w fundusze dostosowawcze w celu uniezależnienia rozwoju od warunków klimatycznych w krajach najuboższych;
- aj) wzywa państwa członkowskie UE do czynnego udziału w posiedzeniu wysokiego szczebla poświęconemu wdrożeniu nowego partnerstwa na rzecz rozwoju Afryki (NEPAD), które odbędzie się w dniu 22 września 2008 r., oraz w posiedzeniu ONZ wysokiego szczebla poświęconym milenijnym celom rozwoju, które odbędzie się w dniu 25 września 2008 r. w Nowym Jorku;
- ak) zaleca, aby Rada i państwa członkowskie UE wznowiły dyskusje na temat redukcji zadłużenia na szczeblu ONZ, z myślą o ponownym określeniu kryteriów zdolności obsługi zadłużenia w taki sposób, aby wspierane było raczej dążenie do realizacji celów rozwojowych niż zwrot długu;

Środa, 9 lipca 2008 r.

- a) uważa, że odsetek śmiertelności okołoporodowej w wielu krajach rozwijających się utrzymuje się na stanowczo zbyt wysokim poziomie, zważywszy, że rocznie ponad 500 000 kobiet umiera z powodu uleczalnych i możliwych do uniknięcia powikłań związanych z ciążą i porodem; nalega w związku z tym, by państwa członkowskie UE radykalnie zwiększyły swe starania i finansowanie, aby zagwarantować dostęp do informacji o zdrowiu seksualnym i reprodukcyjnym oraz związanych z tym usług, co jest kluczowe dla osiągnięcia MCR dotyczących zdrowia, równości płci i walki z ubóstwem;
- am) w świetle obecnego kryzysu żywnościowego wzywa Radę i państwa członkowskie UE do podjęcia kroków mających na celu ograniczenie zakłóceń w handlu;

Usprawnianie współpracy UE-ONZ w praktyce

- a) wzywa państwa członkowskie UE i Komisję do wspierania Funduszu ONZ na rzecz Demokracji, zarówno pod względem politycznym, jak i finansowym;
- ao) wzywa Radę, a szczególnie te państwa członkowskie UE, które są członkami stałymi lub niestałymi Rady Bezpieczeństwa ONZ, do opowiedzenia się za przeglądem systemu sankcji ONZ (czarne listy organizacji terrorystycznych), w celu dostosowania ich do zobowiązań wynikających z Paktu praw obywatelskich i politycznych ONZ, w szczególności poprzez ustanowienie odpowiednich procedur notyfikacyjnych i odwoławczych; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem, jako pierwszy krok we właściwym kierunku, przyjęcie przez Radę Bezpieczeństwa ONZ rezolucji 1730 (2006) ustanawiającej procedurę usuwania z listy oraz punkt centralny w ramach Sekretariatu ONZ dla wniosków o usunięcie z listy;
- ap) wzywa państwa członkowskie UE, aby rozpoczęły — na forum ONZ i przed ww. konferencją przeglądową — debatę na temat stojących przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym wyzwań, które mogą osłabić jego skuteczność, z myślą o wypracowaniu porozumienia co do ciągle niesformułowanej definicji zbrodni agresji oraz co do warunków, na jakich Trybunał powinien wykonywać swoją jurysdykcję, zgodnie z art. 5 ust. 2 statutu rzymskiego;
- aq) uważa, w świetle oczywistego wpływu zmian klimatycznych na środki do życia milionów ludzi, że UE powinna aktywnie zachęcać wszystkie strony Ramowej konwencji NZ w sprawie zmian klimatu do kontynuowania negocjacji w celu zawarcia przed końcem 2009 r. międzynarodowego porozumienia w sprawie zmian klimatycznych; wzywa państwa członkowskie UE do przejścia inicjatywy w tego rodzaju kompleksowych globalnych negocjacjach; w tym kontekście wzywa ponadto państwa członkowskie UE do wspierania korzystania z odnawialnych i neutralnych pod względem CO₂ źródeł energii; uważa również, że państwa członkowskie UE powinny rozważyć zalecenie utworzenia na szczeblu ONZ jednostki doradztwa ds. katastrof, która systematycznie doradzałaby rządów w kwestii faktycznej gotowości na wypadek katastrof;
- ar) wzywa zaangażowane podmioty ze strony UE i ONZ do ogólnej refleksji nad współpracą UE-Unia Afrykańska przy ustanawianiu pokoju i bezpieczeństwa na kontynencie afrykańskim, koncentrującej się na sposobach poprawy przez ONZ jakości swych misji poprzez wykorzystanie dodatkowych możliwości UE; zaleca gruntowne zastanowienie się na połączeniu potencjału w celu utworzenia synergii nie tylko w odniesieniu do technologii i wyposażenia wojskowego, lecz również w odniesieniu do legitymizacji i akceptacji, a także opłacalności i dostosowania do mandatu;
- as) wzywa Radę, aby nadal wysoce priorytetowo traktowała tworzenie dobrze funkcjonujących partnerstw międzyregionalnych, w szczególności pracując z partnerami we wszystkich regionach świata w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia rezolucji 62/149 Zgromadzenia Ogólnego ONZ, wzywającej do wprowadzenia ogólnoświatowego moratorium na wykonywanie kary śmierci, z myślą o jej zniesieniu;
- at) przyjmuje do wiadomości fakt, że Sekretarz Generalny ONZ postanowił przekształcić misję ONZ w Kosowie, tym samym umożliwiając UE odegranie zwiększonej roli operacyjnej w zakresie rządów prawa; wzywa państwa członkowskie UE, które jednomyślnie udzieliły poparcia dla zainicjowania Europejskiej Misji Praworządności (EULEX KOSOVO), do ścisłego monitorowania wdrożenia tej decyzji w miejscu działania;

Środa, 9 lipca 2008 r.

- au) jest zaniepokojony impasem w negocjacjach na temat rozbrojenia w kwestiach takich jak traktat o zakazie wykorzystywania materiałów rozszczepialnych oraz przegląd protokołu do konwencji w sprawie broni biologicznej, a także brakiem postępów w ratyfikacji traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych; uznaje jednak, że 63. sesja ONZ stanowi dla UE doskonałą sposobność odegrania wiodącej roli w promowaniu ratyfikacji i upowszechnianiu idei niedawno uzgodnionego traktatu zakazującego stosowania amunicji kasetowej, a także w rozpoczęciu negocjacji zmierzających do zawarcia międzynarodowego traktatu o handlu bronią oraz międzynarodowego traktatu wprowadzającego całkowity zakaz stosowania broni zawierającej zubożony uran; wzywa UE i ONZ do dalszych wysiłków na rzecz wzmocnienia programu działań ONZ dotyczącego nielegalnego handlu ręczną bronią strzelecką i bronią lekką oraz na rzecz rozszerzenia zakresu stosowania traktatu ottawskiego o zakazie stosowania min przeciwpiechotnych;
- av) wzywa państwa członkowskie UE, aby dołożyły niezbędnych starań w celu zapewnienia międzynarodowego konsensusu, który umożliwi zakończenie negocjacji dotyczących wszechstronnej konwencji w sprawie terroryzmu międzynarodowego;
- aw) wzywa Radę, aby zachęcała do podejmowania wszelkich działań oraz do odpowiedniego finansowania w celu uwzględnienia kwestii płci we wszystkich aspektach działalności ONZ;
- ax) wzywa Radę do wspierania wszelkich działań mających na celu przeciwdziałanie ginięciu gatunków i ochronę środowiska, a także mobilizowanie niezbędnych środków finansowych;
2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie oraz przedstawienia go do wglądu Komisji.

Rola sędziego krajowego weuropejskim systemie wymiaru sprawiedliwości

P6_TA(2008)0352

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie roli sędziego krajowego weuropejskim systemie wymiaru sprawiedliwości (2007/2027(INI))

(2009/C 294 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 61 Traktatu WE, który przewiduje stopniowe ustanowienie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w tym przyjęcie środków w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych,
- uwzględniając program haski dotyczący wzmocnienia wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej ⁽¹⁾, przyjęty przez Radę Europejską w Brukseli w dniu 5 listopada 2004 r., oraz komunikat Komisji z dnia 10 maja 2005 r. pt. „Program haski: dziesięć priorytetów na najbliższe pięć lat” (COM(2005)0184),
- uwzględniając postulat Rady Europejskiej obradującej w Laeken w dniach 14-15 grudnia 2001 r., dotyczący szybkiego stworzenia sieci europejskiej wspierającej szkolenie pracowników sądowych, dzięki której współpracujące ze sobą organy sądowe nabrałyby do siebie większego zaufania,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 września 1991 r. w sprawie utworzenia Akademii Prawa Europejskiego ⁽²⁾ oraz swoją rezolucję z dnia 24 września 2002 r. w sprawie Europejskiej Sieci Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikaty Komisji z dnia 29 czerwca 2006 r. w sprawie szkolenia pracowników wymiaru sprawiedliwości w Unii Europejskiej (COM(2006)0356), z dnia 5 września 2007 r. pt. „Skuteczna Europa — stosowanie prawa wspólnotowego” (COM(2007)0502) oraz z dnia 4 lutego 2008 r. w sprawie stworzenia forum dla omawiania strategii i praktyk UE w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości (COM(2008)0038),

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 3.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 267 z 14.10.1991, s. 33.

⁽³⁾ Dz.U. C 273 E z 14.11.2003, s. 99.